

hende i dette Tilfælde. Alt i Verden bør være Gjenstand for Undersøgelse, og det er godt, at Menneskene lære at kende hverandre indbyrdes.

Ansvar: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som nu fatte sig, blev Bevistet sthyldig for een Ting, som netop er meget vigtig, nemlig for, at man skulde følge hans Forslag og ikke Ministerens. Han viste os ganske rigtigt, at det, som nu er under Forhandling, er det Spørgsmaal, om Banelinien fra Middelfart til Fredericia skal føres paa den syeneste eller paa den jydste Side af Lillebelt; men nu forekommer det mig, at efter Alt, hvad der hidtil er fremkommet, ligger det klart for, at en blot Hensyntagen til det lettere eller vanskeligere Anlæg af Jernbanen — og det synes han at indrømme maa være det Bestemmende — maa føre til hellere at lægge Banen fra Middelfart til Fredericia paa den syeneste Side end strax at gaae over til Sjælland. Dernæst sagde den ærede Rigsdagsmand, at Overfartsspørgsmaalet ikke for ham har saa megen Betydning, som det har vist sig at have for andre Medlemmer, idet han dog tilspøede, at Overfartsforholdene ialtsald ikke vare slettere ved Middelfart end ved Strib. Men da han skulde godtgjøre, hvorfor man skulde gaae til den jydste Side, saa indskrænkede dette hele Beviis sig til, at det vilde være overordentlig betænkeligt at have det hele Materiel i Fredericia, og at det derfor vilde være langt nyttigere at have det paa den syeneste Side. Det ærede Medlem har derved maattet tænke paa Krigstilfælde, og jeg skal i den Anledning ganske kort fremsætte min Betragtning af, hvorledes Forholdet i saa Henseende vilde stille sig. Det, som det da kommer an paa, er at fikke den Deel af Materiellet, som man ikke har Brug for, og at disponere saaledes over det Øvrige, at det kan afbenyttes, saavidt Trafiken i Sjælland fordrer det og Materiellets Formaal gjør det nødvendigt. Men fra hvilket Punkt troer den ærede Rigsdagsmand, at en saadan Disposition bedst er mulig, enten fra Fredericia eller fra et Punkt paa den syeneste Side, hvilket Punkt han dog vist ikke vil lægge tæet op til Middelfart, thi det er klart, at naar

Jernbanegaarden ved Strib vil være udsat for fjendtlig Molest, paa Grund af dens Beliggenhed, saa vil dette i samme Grad være Tilfældet med den, der lægges tæet op til Middelfart. Naar man nu tænker sig en stor Deel af Jernbanens Materiel anvendt sydpaa, for at tilbageføre Krigsmateriellet fra den udstrakte Befæstningslinie dernebe, og for at føre tilbage, hvad der overhovedet kan tilbageføres, saa er det dog klart, at der er en stor Forskjel paa at have det hele Depot i Fyen eller at have det i Fredericia, og jeg skulde mene, at det er iløgest at have det paa det sidstnævnte Steb. Derfra kan man da foretage Fordelingen af Materiellet med Dampfærger og lade den Deel gaae tilbage til Fyen, som man ikke har Brug for, medens man lader den Deel deraf gaae op i Sjælland, som man der har Brug for. Skulde man derimod, maastee i det sidste Dieblis, have Materiellet fra Middelfart, saa vil der i dette Tilfælde lettere opstaae Forvirring end i det andet omtalte. — Den ærede første Taler (S. A. Hansen) fremsatte en Indvending mod den Redaktion af Loven, som Landstinget har foretaget, og en saadan Indvending kan der unægtelig ogsaa gjøres, idet der i Lovforslaget, som det nu foreligger, staaer: „kan føres til Nærheden af Middelfart osv.“, hvoraf der synes at fremgaae, at der er et Alternativ tilstede. Det, at der staaer: Bestemmelsen i Loven af 10de Marts 1861 forandres derhen, at Banen kan føres til Nærheden af Middelfart, involverer i mine Tanker, at hvis Ministeren ikke tager Loven paa den Maade, at han fører Banen til Nærheden af Middelfart, saa har han fremdeles den gamle Lov, og kan benytte den. — Man vil altsaa enten faae Jernbanen udført efter Loven af 10de Marts 1861 med Sidebane til Taastrup, eller ogsaa vil den blive udført saaledes, at den føres hen til Nærheden af Middelfart med en Hestebane til Middelfart Havn, og med Fortsættelse til Strib; noget Tredie kan der ikke komme ud af Lovforslaget, som det nu foreligger, og Forslaget kan ikke paa nogen Maade forstaaes saaledes, at Banen kan føres et andet Steb hen end til Nærheden af Middelfart (S. A. Hansen: Hvor nær?). Ja, den ærede Rigsdagsmand spørger: „Hvor nær?“